

diquen extraordinàriament als que compareixen a demanar Justícia en els seus afers, àdhuc causant-los danys irreparables, ja que algunes vegades quan ha quedat resolt un assumpte no queda solvència on fer efectiva una resolució judicial, o, el que és pitjor, les despeses han costat al demanant més que la quantia de la cosa litigiosa, resultant de l'exposat una aberració indefensible: que el comerciant que contracta per milers i milers de pessetes per telèfon i per telègraf, concloent un tracte que li rendeix un gran benefici en breus moments, hagi de perdre dies i dies per obtenir que el Jutjat li declari el seu dret a percebre una mínima quantitat, de cent pessetes per exemple, amb les consegüents molèsties i perjudicis.

És aquest, és veritat, un problema general de la Justícia espanyola prou censurada per lenta i cara; però en el que fa referència a la seva intervenció en els assumptes mercantils, queda encara agreujat per un altre concepte, comés, per la manca de coneixements comercials, que, excepte honroses excepcions, demostren els que per la llei, n'estan encarregats d'administrar-la.

Aquestes causes motivaren la suggerència de la creació d'uns Tribunals especialitzats en aquesta classe concreta d'assumptes, i nacions estrangeres capdavanteres de la civilització, ja han emprat, de fa temps, aquest mitjà de procediment, per resoldre els conflictes que en l'ordre mercantil poguessin sorgir entre els seus súbdits.

El que pensi no més un moment com s'ha avançat d'ençà de l'any 1885 en que es promulgà el Codi de Comerç vigent a Espanya, el desenrotllament del comerç, la contractació mercantil i la comptabilitat, haurà de reconèixer que la complexitat dels seus estudis requereixen uns anys d'atenció preferent, per el seu coneixement profund.

El desenvolupament que han tingut les societats mercantils, per no citar més que un cas, han originat estudis llarguissims, obrint nous camins al dret, que no poden improvisar-se, molt menys quan podem dir, que si en cap disciplina científica, s'ha dit mai la darrera paraula, en aquesta especialitat, es una cosa que està continuament en marxa, al compàs del progrés del món.

La especialització que propugnem perquè tingui estat legal, està ja feta entre els professionals del dret, ja que de la mateixa manera que hi ha advocats civilistes i criminalistes, n'hi ha també de mercantilistes, o sigui que dediquen llurs activitats exclusivament a les qüestions de caràcter comercial.

Falta doncs, ampliar l'organització dels Tribunals, amb la creació dels dedicats d'una manera exclusiva als afers mercantils, reduint els tràmits processals al seu mínim, sense perjudici, està clar, de la Justícia, i, això potser és el més difícil, adscriure als esmentats Tribunals, els magistrats més coneixedors de la matèria i que hagin demostrat

més competència en aquesta classe d'assumptes.

Estem en temps de renovació, i si per un costat desitgem que les fonts de riquesa nacional donguin tot el seu fruit, per un altre no hem de negligir que tinguin la deguda garantia el seu manteniment, que això en definitiva pot indirectament aconseguir-se, assegurant una justícia vertadera, ràpida i barata.

Disposicions Legislatives

Ordre del Ministeri de Finances, de 4 de Novembre, publicada a la Gasetta de Madrid del 6, disposant que els industrials que tributen pels epígrafs 3, 4 i 9 de les classes 1.ª, 2.ª i 3.ª respectivament, de la tarifa 4.ª de les unides al Reglament de la Contribució Industrial, estan exceptuats de portar el Llibre de Vendes i Operacions a que es refereix la base 6.ª de la ordenació del tribut.

Ordre del Ministeri de Finances, de 4 de Novembre, publicada a la Gasetta de Madrid del dia 6, disposant que els venedors al major de cànem estan facultats per exportar al estranger els gèneres del seu negoci mitjançant el pagament del 20 per cent de la quota de comerciant del n.º 21 de la Secció 2.ª, de la tarifa 1.ª que els correspongui segons la base de població.

Decret del Ministeri de l'Economia Nacional de 6 de Novembre, publicat a la Gasetta del 7, que disposa que el blat de moro exòtic que es declari pel consum, pagarà per drets d'importació, qualsevolga que sigui llur procedència i data d'embarg, la quantitat de set pessetes or, en lloc de les deu fixades en la partida 1340 dels Aranzels de Duanes.

Decret del Ministeri de la Governació de 10 de Novembre, publicat a la Gasetta de l'11, disposant que les especialitats farmacèutiques franceses, importades a Espanya, es sotmetran als mateixos requisits i preceptes reglamentaris des de'l punt de vista sanitari, que les espanyoles.

Decret del Ministeri d'Economia de 6 de Novembre, publicat a la Gasetta del 12, autoritzant al Ministre per presentar a les Corts, amb el caràcter de projecte de llei, el Decret del dia 6 que modifica els drets aranzelaris que afecten a l'introducció del blat de moro a Espanya.

Ordre del Ministeri d'Economia de 10 de Novembre (Gasetta del 14), disposant que des del primer del corrent, comença a regir l'obligació de que el most, misteles i vins no puguin circular sense les guies prescrites en el Decret del propi Ministeri, de 24 d'Octubre darrer.

Decret del Ministeri de Finances de 14 de Novembre, publicat a la Gasetta del 15, ampliant fins el 31 de Gener de 1932 el termini concedit per l'estampillatge de bitllets de Banc